YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

12 päivänä joulukuuta 1996 *

Asiassa T-380/94,

Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), belgialainen yhdistys, toimipaikka Gent (Belgia),

Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, toimipaikka Lontoo,

edustajinaan asianajajat Michel Waelbroeck ja Jules Stuyck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään ensin oikeudellisen yksikön virkamiehet Jean-Paul Keppenne ja Ben Smulders ja myöhemmin Xavier Lewis ja Ben Smulders, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jota tukee

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies Lindsey Nicoll, ja suullisessa käsittelyssä Richard Plender, QC, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, prosessiosoite Luxemburgissa Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystö, 14 boulevard Roosevelt,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat kumoamaan komission tiedonannossa 94/C 271/06 julkaistun 31.5.1994 tehdyn komission päätöksen, jossa hyväksytään EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan Hualon Corporationille myöntämä 61 miljoonan Englannin punnan (GBP) suuruinen tuki tekstiilitehtaan perustamista varten Pohjois-Irlantiin (EYVL 1994 C 271, s. 5),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi ja R. Moura Ramos,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.7.1996 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio voi tehdä poikkeuksen sellaisia valtion tukia koskevasta kiellosta, jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja jotka voivat vääristää kilpailua, ja todeta, että yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää:

"a) tukea taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma,

— —

c) tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla."

2 Menettelystä 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamiseksi alueellisiin tukiin annetun komission tiedonannon 88/C 212/02 (EYVL 1988 C 212, s. 2, I 4 kohta ja liite I) mukaan Pohjois-Irlanti kuuluu kyseisen artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin.

3 Lisäksi Pohjois-Irlanti kuuluu alueisiin, joilla voidaan toteuttaa tavoitteen 1 mukaisia hankkeita [rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan sekä muiden rahoitusvälineiden kanssa annettu asetus (ETY) N:o 2052/88 (EYVL

L 185, s. 9), jota on muutettu 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2081/93 (EYVL L 193, s. 5)].

4 Komissio vahvisti valtion tukien myöntämistä tekstiilialan yrityksille koskevat säännöt 30.7.1971 jäsenvaltioille antamassaan tiedonannossa SEC(71) 363 lopullinen (Euroopan yhteisöjen komissio: Droit de la concurrence dans les Communautés européennes, osa II, 1990, s. 47—50, jäljempänä vuoden 1971 tiedonanto) ja jäsenvaltioille osoitetussa 4.2.1977 päivätyssä kirjeessään SG(77) D/1190 sekä sen liitteessä [SEC(77) 317, 25.1.1977 (Euroopan yhteisöjen komissio: Droit de la concurrence dans les Communautés européennes, osa II, 1990, s. 51—54, jäljempänä vuoden 1977 kirje].

5 Vuoden 1971 tiedonannossa edellytetään muun muassa, että "tuilla ei lisätä tuotantokapasiteettia". Investointitukien myöntämistä koskevia sääntöjä "on tulkittava hyvin suppeasti", koska tällaisilla tuilla on erityisen tuntuvia vaikutuksia yritysten kilpailuasemaan. Investointitukien "pitäisi olla perusteltuja erityisen vaikeiden sosiaalisten ongelmien vuoksi" ja "niiden pitäisi koskea ainoastaan sellaisia tekstiilialan toimintoja, joihin liittyy erityisen vaikeita sosiaalisia ongelmia ja vakavia sopeutumisongelmia". Niiden "tavoitteena tulisi olla, että tuen saajat saavuttavat lyhyen ajan kuluessa riittävän kilpailukyvyn, jotta ne voisivat menestyä kansainvälisillä tekstiilimarkkinoilla, ottaen huomioon peruspyrkimyksen avata asteittain maailmanlaajuisia markkinoita". Tiedonannossa todetaan myös, että on otettava huomioon "ne vaatimukset, jotka koskevat rakenteiden dynaamista kehitystä yhteisössä".

6 Komissio totesi vuoden 1977 kirjeessään, että on "vältyttävä luomasta uutta tuotannon liikakapasiteettia aloilla, joilla olemassa oleva liikakapasiteetti on rakenteellista ja pysyvää". Vuoden 1977 kirjeen liitteessä täsmennetään, että "liikakapasiteetin käsitteen osalta on otettava huomioon riittävän eriytyneet alasektorit" ja sitä "on lisäksi arvioitava kilpailunedellytysten ennakoitavissa olevan kehityksen perusteella". Liitteessä todetaan lisäksi, että "on vältettävä kaikkia sellaisia erityis-

tukia, joiden tavoitteena on luoda uutta tuotantokapasiteettia tietyillä tekstiili- ja vaatetusteollisuuden sektoreilla, joilla on jo rakenteellista liikakapasiteettia tai jotka ovat taantumassa".

Riidan perustana olevat tosiseikat

7 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ilmoitti 21.12.1992 komissiolle suunnitelmastaan myöntää tukea Hualon Corporation -nimiselle uudelle tekstiilialan yritykselle (jäljempänä Hualon), jonka toimipaikka oli Belfastissa Pohjois-Irlannissa. Tämä yhtiö kuuluu taiwanilaiseen Hualon-konserniin, joka valmistaa keinokuitukankaita, pääasiassa polyamidikankaita.

8 Suunnitellun tuen intensiteetti oli 38 prosenttia, sen suuruus oli yhteensä 61 miljoonaa GBP ja tuettavien investointien kokonaismäärä oli 157 miljoonaa GBP.

9 Investointi on suunniteltu toteutettavaksi neljässä vaiheessa, jotka on jaettu seitsemän vuoden ajalle, tavoitteena valmistaa noin 23 000 tai 23 500 tonnia valmiita polyesteri-, polyamidi- ja puuvillasekoitekankaita 140—200 miljoonaa metriä vuodessa. Hualonin toimintaan on aluksi tarkoitus sisällyttää polyesteri- ja polyamidikankaiden värjäys ja viimeistely (ensimmäinen vaihe), puuvillakankaiden ja puuvilla- ja polyesterisekoitekankaiden kudonta (toinen vaihe), polyamidi- ja polyesterikankaiden kudonta (kolmas vaihe) ja puuvillan kehruu (neljäs vaihe).

10 Komissio kehotti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 5.10.1993 julkaistussa tiedonannossa (Yhdistyneen kuningaskunnan suunnittelemista, Hualon Corporationille myönnettävistä tuista ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty komission tiedonanto muille jäsenvaltioille ja niille, joita asia

koskee 93/C 269/06, EYVL 1993 C 269, s. 8) jäsenvaltioita ja niitä, joita asia koskee, esittämään sille huomautuksensa kyseisistä toimista ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan nojalla.

11 Niiden, joita asia koskee, ja muiden jäsenvaltioiden kuin Yhdistyneen kuningaskunnan esittämissä huomautuksissa tuodaan pääasiallisesti esiin ongelmat, jotka liittyvät liikakapasiteettiin ja yleiseen tekstiilien kysynnän vähenemiseen yhteisössä.

12 Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT) -niminen englantilainen yhtiö (private limited company), joka edustaa ainoan jäsenensä British Apparel & Textile Confederationin (BATC) kautta 80:tä prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan vaatetus- ja tekstiiliteollisuudesta, esitti huomautuksensa 3.9.1993. Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), joka edustaa jäsenyritystensä kautta 90:tä prosenttia eurooppalaisista keinokuitu- ja tekokuitulankojen kutojista, jätti huomautuksensa 21.10.1993.

13 Komissio hyväksyi 31.5.1994 tekemällään päätöksellä (jäljempänä päätös, joka on julkaistu Yhdistyneen kuningaskunnan Hualon Corporationille, Pohjois-Irlanti, myöntämistä tuista perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyssä komission tiedonannossa muille jäsenvaltioille ja muille osapuolille, joita asia koskee 94/C 271/06 (EYVL 1994 C 271, s. 5, jäljempänä tiedonanto) tukea koskevan suunnitelman perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan nojalla.

14 Päätöksessä todetaan, että suunnitellun tuen osalta voitaisiin tehdä perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu poikkeus, koska tuki tulee yhteisön erittäin heikosti kehittyneelle alueelle, jolla on vakavia ongelmia työttömyydestä (tavoitteessa 1 tarkoitettu alue). Kyseiselle alueelle luotaisiin 1 800 välitöntä työpaikkaa, joilla työllistettäisiin 10,8 prosenttia työttömistä, jotka asuvat

Belfastin pohjoisessa ja läntisessä kaupunginosassa, joista saataisiin suuri osa tarvittavasta työvoimasta; luotavien työpaikkojen lukumäärä vastaa 1,7:ää prosenttia koko Pohjois-Irlannin työttömistä. Näiden välittömien työpaikkojen lisäksi hankkeen odotetaan luovan välillisesti 500 muuta työpaikkaa paikallisen talouden hyväksi. Lisäksi yrityksen menestys vaikuttaisi elvyttävästi alueella, joka tuskin houkuttelee investointeja (tiedonannon 28—31 kohta).

15 Komissio toteaa, että se on tarkastellut hanketta perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan perusteella ja vertaillut keskenään suunnitellun investoinnin positiivisia alueellisia vaikutuksia ja sen mahdollisia negatiivisia vaikutuksia kokonaistuotantokapasiteettiin ja kilpailuun (64 kohta). Komissio katsoo, että edellisessä kohdassa mainitut tukihankkeen positiiviset alueelliset vaikutukset ovat merkittävämpiä kuin kokonaistuotantokapasiteetille ja kilpailulle aiheutuvat negatiiviset vaikutukset, kun otetaan huomioon sen taloudellisen ympäristön todennäköinen kehitys, johon Hualonin uusi tuotantokapasiteetti sijoittuisi sen alkaessa myydä tuotteitaan. Päätöksen mukaan Hualon valmistaa sarjatuotantokankaita, joilla on alhainen jalostusarvo ja "tämä markkina-aukko täytettäisiin muussa tapauksessa tuonnilla". Hualonin tuotanto "ei vaikuta huomattavasti olemassa olevan tuotantokapasiteetin kehitykseen" (tiedonannon 59 kohta).

16 Hankkeella piti myös olla "se positiivinen vaikutus, että sen avulla voitiin muuttaa suuntausta siirtää Euroopan tekstiiliteollisuutta kolmansiin maihin näiden maiden tuotantotekijöiden alhaisten kustannusten hyväksikäyttämiseksi" (64 kohta). Komissio katsoi, että vaikka tuella voidaan muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä Euroopan yhteisössä, sillä ei saa olla yhteisen edun vastaisia vaikutuksia (64 kohta). Vertailtuaan keskenään niitä vaikutuksia, joita kyseisellä investoinnilla olisi kilpailuun yhteisössä ja niitä merkittäviä vaikutuksia, joita sillä olisi kyseisen alueen taloudelliselle kehitykselle, komissio totesi, että perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdassa määrätyt poikkeusedellytykset täyttyvät (65 kohta).

Oikeudenkäyntimenettely

17 Kantajat nostivat 29.11.1994 nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

18 Komissio teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 1.3.1995 jättämällään asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen sillä perusteella, ettei asia koske kantajia erikseen ja että AKT:n kanne on nostettu liian myöhään.

19 Kantajat esittivät huomautuksensa oikeudenkäyntiväitteestä 15.5.1995.

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lykkäsi 14.9.1995 oikeudenkäyntiväitteen ratkaistavaksi lopullisen tuomion yhteydessä.

21 Samana päivänä antamallaan määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi Yhdistyneen kuningaskunnan väliintulon vastaajan vaatimusten tueksi.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti kantajille 16.2.1996 työjärjestyksen 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittavaksi ottamista koskevia kirjallisia kysymyksiä. Se esitti asianosaisille 13.6.1996 pääasiaa koskevia kirjallisia kysymyksiä.

Asianosaisten vaatimukset

23 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu;

— kumoaa päätöksen, jolla vastaaja hyväksyi perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan nojalla Yhdistyneen kuningaskunnan myöntämän, 61 miljoonan GBP:n suuruisen tuen Hualonille;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Vastaaja vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska päätös ei koske kantajia erikseen;

— tai toteaa, että kanne on jätettävä tutkimatta ainakin AKT:n osalta, koska se ei ole osallistunut aktiivisesti menettelyyn;

— tai toissijaisesti toteaa, että kanne on jätettävä tutkimatta AKT:n osalta, koska se on nostettu liian myöhään.

25 Vastaaja vaatii vastineessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Väliintulija vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliintulijalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

27 Komissio väittää, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi. Sen mukaan valtion tukia koskevan kanteen tutkittavaksi ottamista on arvioitava eri tavalla sen mukaan, minkä tyyppinen päätös on kyseessä. Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-198/91, Cook vastaan komissio, 19.5.1993 antamassaan tuomiossa (Kok. 1993, s. I-2487) ja asiassa C-225/91, Matra vastaan komissio, 15.6.1993 antamassaan tuomiossa (Kok. 1993, s. I-3203) esittämiä periaatteita sovelletaan komission mukaan silloin, kun komissio toteaa perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan nojalla, että tuki soveltuu yhteismarkkinoille, aloittamatta saman artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Tämän oikeuskäytännön mukaan ne, joiden hyväksi kyseisessä artiklassa tarkoitetut menettelylliset takeet on vahvistettu, voivat vedota niihin vain, jos niillä on mahdollisuus riitauttaa menettelyssä tehty päätös. Sitä vastoin siinä tapauksessa, että perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu kuten esillä olevassa asiassa, tuen vastaanottajan kilpailijoiden nostaman, tuen hyväksymisestä tehtyä päätöstä koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että nämä kilpailijat ovat osallistuneet aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn ja että kanteen kohteena olevalla toimella on huomattavia vaikutuksia niiden markkina-asemaan (asia 169/84, Cofaz ym. v. komissio, tuomio 28.1.1986, Kok. 1986, s. 391).

28 Lisäksi yhteenliittymällä on asiavaltuus vain, jos se voi vedota asiassa omaan etuunsa, joka eroaa siihen kuuluvien yritysten eduista (yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219; asia

C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125). Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 191/82, Fediol vastaan komissio, 4.10.1983 antamaan tuomioon (Kok. 1983, s. 2913) ja asiassa 264/82, Timex vastaan neuvosto ja komissio, 20.3.1985 antamaan tuomioon (Kok. 1985, s. 849) sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-114/92, Bemim vastaan komissio, 24.1.1995 antamaan tuomioon (Kok. 1995, s. II-150), joissa yhteisöjen tuomioistuimet katsoivat, että yhteenliittymillä oli asiavaltuus, ei voida vedota esillä olevassa asiassa, koska ne liittyvät kilpailuoikeuteen ja polkumyyntiä koskevaan oikeudenalaan, jotka poikkeavat valtion tuista, koska niiden osalta on määrätty valitusten käsittelyä koskevasta menettelystä.

29 Kantajilla ei ole komission mukaan asiavaltuutta, koska ne eivät voi vedota asiassa omaan etuunsa. Ne toimivat vastaajan mukaan ainoastaan jäsentensä erityisten etujen turvaamiseksi. Lisäksi yhteydenpito vastaajan kanssa on ollut vain satunnaista ja koskenut ainoastaan joitakin yksittäisiä tukia. Ne eivät ole osallistuneet niiden tekstiilialan valtion tukia koskevien sääntöjen laatimiseen tai tulkintaan, joiden soveltamista riidanalainen päätös koskee. Näiden seikkojen vuoksi kantajia ei voida pitää edellä mainituissa asioissa Van der Kooy ym. vastaan komissio ja CIRFS ym. vastaan komissio annetuissa tuomioissa tarkoitettuina neuvottelijoina.

30 Vastaaja toteaa, että AIUFFASS on osallistunut aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn. AKT on sitä vastoin ainoastaan lähettänyt lyhyen kirjeen, jossa se on todennut osallistuvansa hallinnolliseen menettelyyn. Sen vuoksi AKT ei täytä yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännössä vahvistettua edellytystä aktiivisesta osallistumisesta.

31 Koska vastaaja on lisäksi lähettänyt 15.6.1994 AKT:n ainoalle jäsenelle BATC:lle jäljennöksen kirjeestä, jossa se ilmoitti hallinnollisen menettelyn päättyneen, AKT on vastaajan mukaan saanut tiedon päätöksestä samaan aikaan kuin BATC. Tästä syystä AKT on nostanut kanteensa perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätyn määräajan kuluttua umpeen.

32 Kantajat viittaavat edellä 28 kohdassa mainitussa asiassa Van der Kooy ym. vastaan komissio annetun tuomion 21 ja 22 kohtaan ja edellä 28 kohdassa mainitussa asiassa CIRFS ym. vastaan komissio annetun tuomion 29 kohtaan ja väittävät, että valtion tukia koskeva komission päätös koskee yhteenliittymiä erikseen, koska se on osallistunut aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn.

33 Toisin kuin vastaaja väittää, AKT on mielestään osallistunut aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn, koska se on lähettänyt vastaajalle 3.11.1993 kirjeen, jossa se esitti selvästi Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivan teollisuuden periaatteellisen kannan suunnitelmasta myöntää tukea Hualonille. Koska kantajat ovat lisäksi ajaneet jäsentensä etuja komissiossa lukuisissa kyseistä alaa koskevissa asioissa, ne ovat komission neuvottelukumppaneita samalla perusteella kuin Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS) edellä kohdassa 28 mainitussa asiassa CIRFS ym. vastaan komissio 24.3.1993 annetussa tuomiossa.

34 AKT:n asemasta neuvottelukumppanina ovat osoituksena seuraavat seikat:

— kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen, Sir Leon Brittanin 26.3.1991 päivätty kirje, jossa kiitetään AKT:ta siitä, että se on avustanut komissiota sen tekstiilialan valtion tukia koskevassa politiikassa;

— keskustelut komission jäsenten Sir Leon Brittanin ja Millanin sekä komission virkamiesten kanssa komission valtion tukia koskevasta politiikasta;

— komission jäsenelle Millanille 22.5.1991 lähetetty kirje, jossa AKT ilmoittaa vastustavansa suuntaviivojen vahvistamista sellaisille toimintaohjelmille, joita jäsenvaltioita kehotetaan perustamaan tekstiili- ja vaatetusalasta erittäin riippuvaisia alueita koskevan yhteisön aloitteen yhteydessä jäsenvaltioille annetun komission tiedonannon 92/C 142/04 (EYVL 1992 C 142, s. 5, jäljempänä

Retex-ohjelma) soveltamista tiettyjen Kreikassa, Espanjassa ja Portugalissa sijaitsevien tekstiilialan yritysten toteuttamien pääomainvestointien rahoittamiseksi;

— lokakuun 1991 ja joulukuun 1993 välillä komissiolle lähetetyt viisi kirjettä, joissa todetaan AKT:n kanta Uruguayn kierroksen aikana käydyistä tekstiilialaa koskevista keskusteluista;

— 26.3.1993 ja 16.7.1993 lähetetyt kaksi kirjettä, jotka koskevat valtion tukia tai niitä koskevia suunnitelmia.

35 AIUFFASS viittaa seuraaviin toimenpiteisiin:

— 16.2.1993 ja 25.3.1993 lähetetyt kaksi kirjettä, jotka koskevat Texmaco-konsernin hyväksi suunniteltua tukea ja joihin vastaaja vastasi 24.9.1993;

— CIRFS:n ja Eurocotonin 27.10.1993 yhdessä lähettämä kirje, jossa vastaajaa pyydetään ulottamaan "tekokuitukankaita koskeva järjestelmä" koskemaan myös näiden kahden yhteenliittymän jäsenten valmistamia tuotteita;

— asiasta vastaavien komission virkamiesten kanssa 9.3.1993, 14.12.1993 ja 29.4.1994 samasta aiheesta pidetyt kokoukset;

— vastaajan ja Euroopan tekstiiliteollisuutta edustavan Comitextil-nimisen yhteenliittymän jäsenyhdistysten välillä 21.1.1994 pidetty tapaaminen, jossa keskusteltiin komission tekstiilialan valtion tukia koskevan politiikan avoimuudesta;

— 12.5.1993 ja 18.6.1993 lähetetyt kaksi kirjettä, joissa AUIFFASS pyysi kilpailuasioista vastaavaa komission jäsentä Van Miertiä ja komission kilpailuasioiden pääosaston (DG IV) pääjohtajaa Ehlermannia esitelmöimään AIUFFASS:n vuotuisessa kokouksessa tekstiilialan tuista.

36 Vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin AIUFFASS toteaa, että sillä on kolme osastoa, jotka ovat erikoistuneet keinokuitu- ja tekokuitulankojen kudontaan, silkin kudontaan ja kertaukseen sekä kemiallisten kuitujen pintakäsittelyyn. AIUFFASS edustaa 90:tä prosenttia eurooppalaisista keinokuitu- ja tekokuitulankojen kutojista. Esillä oleva asia vaikuttaa sen mukaan kaikkien osastojen jäsenten markkina-asemaan, koska niiden toiminta-ala on suurelta osin sama kuin Hualonilla.

37 AKT toteaa vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin, että AKT:n ainoan jäsenen, BATC:n, jäsenet ovat Yhdistyneen kuningaskunnan tärkeimpiä vaatetus- ja tekstiilialan alakohtaisia yhteenliittymiä sekä useammalla kuin yhdellä tekstiiliteollisuudenalalla, esimerkiksi kehruu-, kudonta-, vaatetus- ynnä muilla aloilla toimivia yhtiöitä. AKT katsoo edustavansa Yhdistyneen kuningaskunnan vaatetus- ja tekstiilialaa, koska sen edellä mainitut jäsenet vastaavat yli 80-prosenttisesti tästä teollisuudesta ja koska se on ainoa niitä kokonaisuutena edustava yhteenliittymä. AKT väittää, että Hualon kilpailee välittömästi niiden BATC:n jäsenyritysten kanssa, joiden toimintoihin kuuluu kehruu, kuitujen ja lankojen kudonta ja kankaiden värjäys ja viimeistely, ja että tämän vuoksi riidanalainen investointi vaikuttaa niiden markkina-asemaan.

38 AKT väittää, ettei se ole nostanut kannetta liian myöhään, ja toteaa, että se on BATC:stä erillinen oikeushenkilö, jolla on eri tehtävät ja vastuu. AKT:n mukaan ei ole näytetty toteen, että BATC olisi antanut tiedoksi tai että sen olisi välttämättä pitänyt antaa AKT:lle tiedoksi jäljennös saamastaan, 15.6.1994 päivätystä kirjeestä.

39 AKT toteaa myös, että kun päätös annettiin BATC:lle tiedoksi, BATC:n puheenjohtaja ja pääjohtaja olivat myös AKT:n puheenjohtaja ja pääjohtaja. Sitä vastoin AKT:n hallitukseen, toisin kuin BATC:n hallitukseen, kuului myös työntekijöiden ammattijärjestöjen edustajia.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

1. *Perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätty kanteen nostamista koskeva määräaika*

40 Perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätään, että kanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa säädöksen julkaisemisesta tai siitä kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon.

41 Vaikka AKT:n puheenjohtaja ja pääjohtaja olivat myös BATC:n puheenjohtajana ja pääjohtajana silloin, kun päätös annettiin BATC:lle tiedoksi, ei ole näytetty toteen, että BATC:stä erillinen oikeushenkilö AKT olisi tämän tiedoksiantamisen vuoksi tosiasiallisesti saanut tiedon päätöksen olemassaolosta ja sisällöstä.

42 Koska ei ole näytetty toteen, että AKT olisi ollut tietoinen riidanalaisen päätöksen olemassaolosta ja sisällöstä ennen sen julkaisemista, ei voida katsoa, että perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätty määräaika olisi alkanut kulua ennen tätä päivää.

43 Koska käsiteltävänä oleva kanne on nostettu täsmälleen kaksi kuukautta päätöksen julkaisemisen jälkeen, kanteen tutkimatta jättämistä koskeva väite, joka perustuu siihen, että AKT:n kanne on nostettu liian myöhään, on hylättävä.

2. *Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt tutkittavaksi ottamista koskevat edellytykset*

44 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu toiselle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

45 Esillä olevassa asiassa kanteen kohteena oleva päätös on osoitettu Yhdistyneelle kuningaskunnalle, joka ei ole asiassa kantajana. On siis selvitettävä, koskeeko päätös kantajia suoraan ja erikseen.

46 Oikeuskäytännön mukaan kun ei ole epäilystä siitä, että kansalliset viranomaiset aikovat toimia tietyllä tavalla, se mahdollisuus, että ne eivät käytä niille komission päätöksessä tarjottua oikeutta, on puhtaasti teoreettinen siten, että asia voi koskea kantajaa suoraan ja erikseen (asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 9 kohta; asia T-435/93, ASPEC ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1281, 60 ja 61 kohta; asia T-442/93, AAC ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1329, 45 ja 46 kohta).

47 Koska Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on ilmaissut esillä olevassa asiassa riittävästi vakaan aikomuksensa myöntää riidanalainen tuki, on katsottava, että kanteen kohteena oleva päätös koskee kantajia suoraan ja erikseen.

48 Sen osalta, koskeeko päätös kantajia erikseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että koska tuki on suunnattu keinokuitu- ja puuvillakankaiden valmistajalle, ja koska AIUFFASS on alakohtainen yhteenliittymä, jonka keinokuitu- ja tekokuitulankojen kudonnasta vastaava osasto edustaa tällaisten kankaiden kansainvälisesti tärkeimpiä valmistajia, päätös koskee AIUFFASS:aa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla (asia 323/82, Intermills v. komissio, tuomio 14.11.1984, Kok. 1984, s. 3809, 16 kohta; edellä kohdassa 27 mainittu asia Cook v. komissio, tuomion 24 kohta ja edellä kohdassa 27 mainittu asia Matra v. komissio, tuomion 18 ja 19 kohta). Sama pätee myös AKT:hen, jonka ainoa jäsen edustaa 80:tä prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan tekstiili- ja vaatetusteollisuudesta ja erityisesti yrityksistä, jotka toimivat samalla alalla kuin Hualon.

49 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että sekä AIUFFASS että AKT ovat osallistuneet siihen hallinnolliseen menettelyyn, joka johti kanteen kohteena olevan päätöksen tekemiseen.

50 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut yhdistetyissä asioissa T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. vastaan komissio, 13.12.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. 1995, s. II-2941, 64 kohta), kumoamiskanne, jonka on nostanut sellainen yritysten yhteenliittymä, jolle päätöstä ei ole osoitettu, voidaan lisäksi ottaa tutkittavaksi kahdessa tapauksessa. Ensimmäisessä tapauksessa yhteenliittymällä on oma itsenäinen asiavaltuus, erityisesti koska kumoamiskanteen kohteena oleva päätös vaikuttaa sen asemaan neuvottelijana (edellä kohdassa 28 mainittu asia Van der Kooy ym. v. komissio, tuomion 17—25 kohta ja edellä kohdassa 28 mainittu asia CIRFS ym. v. komissio, tuomion 29 ja 30 kohta). Toisessa tapauksessa yhteenliittymä tulee nostaessaan kanteen yhden tai useamman edustamansa jäsenen sijaan sillä edellytyksellä, että sen jäsenet olisivat voineet itse nostaa kanteen, joka voitaisiin ottaa tutkittavaksi (yhdistetyt asiat T-447/93, T-448/93 ja T-449/93, AITEC ym. v. komissio, tuomio 6.7.1995, Kok. 1995, s. II-1971, 60 kohta).

51 Kantajat ovat ajaneet esillä olevassa asiassa sellaisten jäsentensä tai näiden jäsenten etuja, jotka toimivat samalla alalla kuin tuen saaja, sekä yleisen valtion tukia koskevan politiikan että yksittäisten tekstiilialan tukihankkeiden osalta. Tästä syystä kanteen kohteena oleva päätös on vaikuttanut sekä AIUFFASS:n että AKT:n

asemaan komission neuvottelukumppaneina (edellä kohdassa 28 mainittu asia Van der Kooy ym. v. komissio, tuomion 21 ja 22 kohta ja edellä kohdassa 28 mainittu asia CIRFS ym. v. komissio, tuomion 29 ja 30 kohta).

52 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että päätös koskee kantajia suoraan ja erikseen. Tästä syystä kanne on otettava tutkittavaksi.

Kanteen perusteltavuus

Yleistä

53 Vastaaja on tutkinut päätöksessään, onko riidanalainen tuki yhteensopiva perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan kanssa. Vastaaja on tutkinut tiedonannon 28—31 kohdassa, voidaanko tuki hyväksyä 3 kohdan a alakohdan perusteella. Tiedonannon 32—63 kohdassa vastaaja on arvioinut tukea 3 kohdan c alakohdan perusteella. Tiedonannon 64 ja 65 kohdassa vastaaja on punninnut keskenään 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan tavoitteita, ja 66 kohdassa se hyväksyy riidanalaisen tuen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti.

54 Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa määrätään alueellisten tukien osalta kahdesta poikkeuksesta vapaaseen kilpailuun; nämä poikkeukset perustuvat yhteisössä noudatettavaa yhteisvastuullisuutta koskevaan pyrkimykseen, mikä on eräs yhteisön perustamissopimuksen perustavoite, kuten sen johdanto-osasta käy ilmi. Komission tehtävänä on harkintavaltaansa käyttäessään sovittaa yhteen vapaata kilpailua ja yhteisvastuullisuutta koskevat tavoitteet suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Yhteisön yhteisvastuullisuuden painoarvo voi vaihdella tapauksen mukaan, ja sen merkitystä voidaan korostaa kilpailun vahingoksi 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa kriisitilanteissa enemmän kuin 3 koh-

dan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa (ks. julkisasiamies Darmonin ratkaisuehdotus asiassa 248/84, Saksa v. komissio, tuomio 14.10.1987, Kok. 1987, s. 4013, 4025, 4031). Tuolloin komission on arvioitava suunnitellun alueellisen tuen alakohtaisia vaikutuksia myös sellaisten alueiden ollessa kyseessä, jotka voivat olla 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja alueita, jotta vältyttäisiin siltä, että tukitoimen vuoksi syntyisi yhteisön laajuinen alakohtainen ongelma, joka olisi alkuperäistä alueellista ongelmaa vakavampi.

55 Jotta 92 artiklan 3 kohdan a alakohta ei menettäisi merkitystään, komissiolla on punnitessaan kyseisiä tavoitteita laajempi harkintavalta sellaisen tukihankkeen osalta, jolla on tarkoitus edistää 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun alueen kehitystä, kuin sellaisen samanlaisen tukihankkeen osalta, joka kohdistuu 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun alueeseen.

56 Tällaisen päätöksen laillisuusvalvonnassa tuomioistuimessa on rajoituttava tutkimaan, että menettelyä ja perusteluvelvollisuutta koskevia sääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olevat tosiseikat ovat aineellisesti oikeita, että tällaisten seikkojen arvioinnissa ei ole tapahtunut ilmeistä arviointivirhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (asia C-56/93, Belgia v. komissio, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-723, 11 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö). Erityisesti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei ole korvata päätöksen tekijän taloudellista arviointia omalla arvioinnillaan (edellä 27 kohdassa mainittu asia Matra v. komissio, tuomion 23 kohta).

57 Koska suunnitellun tuen kohteena oleva yritys toimii tekstiilialalla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on myös selvitettävä, onko vastaaja toiminut niiden ohjeiden mukaan, jotka se on itse asettanut vuoden 1971 tiedonannossa ja vuoden 1977 kirjeessä, siltä osin kuin ne eivät ole perustamissopimuksen vastaisia (asia 310/85, Deufil v. komissio, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 901, 22 kohta).

58 Esillä olevassa asiassa kantajat väittävät, että päätös on mitätön, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä arvioidessaan ensin riidanalaisella investoinnilla luotavien uusien työpaikkojen lukumäärää ja sitten riidanalaisen investoinnin vaikutusta kyseisellä alalla vallitsevaan liikakapasiteettiin.

59 Sen osoittamiseksi, että komissio on tehnyt tosiseikkojen osalta ilmeisen arviointivirheen, jonka perusteella kanteen kohteena oleva päätös on kumottava, kantajien on esitettävä riittävästi näyttöä siitä, ettei päätökseen sisältyvä tosiseikkoja koskeva arviointi ole ollut asianmukaista.

Tosiseikkojen ilmeisen virheellistä arviointia koskeva kanneperuste

A — *Työpaikkojen lukumäärän arvioiminen*

60 Kantajat väittävät, että päätös on kumottava, koska se perustuu arviointiin, joka on virheellinen siksi, että riidanalaisella investoinnilla luotavien välittömien työpaikkojen lukumäärä on arvioitu ilmeisen virheellisesti.

61 Ennen pääasiaan vastaamista vastaaja väittää, että tämä väite on jätettävä tutkimatta.

62 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että ensiksi on selvitettävä tämä tutkimatta jättämistä koskeva väite.

1. Työpaikkojen lukumäärää koskevan arvioinnin virheellisyydestä tehdyn väitteen tutkittavaksi ottaminen

63 Vastaaja väittää, ettei väitettä voida ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että kantajat eivät ole kertaakaan kiistäneet työpaikkojen lukumäärän paikkansapitävyyttä hallinnollisen menettelyn aikana, vaikka tämä seikka oli selvästi todettu menettelyn alussa.

64 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että valtion tukien osalta ei ole olemassa sääntöjä, joiden mukaan henkilöllä, jota toimi koskee suoraan ja erikseen, olisi oikeus nostaa kanne kolmannelle osoitettua päätöstä vastaan vain sillä edellytyksellä, että kyseinen henkilö on esittänyt hallinnollisen menettelyn aikana kaikki kanteessa esitetyt väitteet. Tällaisen säännöksen puuttuessa kyseisen henkilön kanneoikeutta ei voida rajoittaa vain sillä perusteella, ettei tämä henkilö ole hallinnollisen menettelyn aikana esittänyt huomautuksiaan arvioinnista, joka on annettu tiedoksi perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn alussa, ja joka on toistettu kanteen kohteena olevassa päätöksessä, vaikka tämä henkilö olisi voinut niin tehdä.

65 Tästä syystä väite voidaan ottaa tutkittavaksi.

2. Työpaikkojen lukumäärän virheellistä arviointia koskevan väitteen perusteltavuus

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

66 Kantajien mukaan vertailut siitä, kuinka paljon työvoimaa tarvitaan Länsi-Euroopan moderneissa ja kilpailukykyisissä tekstiilitehtaissa esillä olevassa asiassa ilmoitetun määrän tuottamiseksi osoittavat, ettei hankkeella luotaisi 1 800 vaan ainoastaan 950—1 050 välitöntä työpaikkaa.

67 Koska vastaaja on väittänyt hyväksyneensä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen myöntämän tuen vertailemalla Hualonin suunnitteleman investoinnin positiivisia alueellisia vaikutuksia niiden mahdollisten negatiivisten vaikutusten kanssa, joita sillä saattaa olla kokonaistuotantokapasiteettiin ja kilpailuun, kantajat katsovat, että vastaajan tekemät johtopäätökset ovat virheelliset.

68 Kantajien mukaan riidanalaisella hankkeella aikaansaatavien välillisten työpaikkojen lukumäärää on vaikea tutkia myös sen vuoksi, että osa niistä on väliaikaisia.

69 Vaikka vastaajan mainitsemat luvut osoittautuisivat paikkansapitäviksi, riidanalaisella investoinnilla luotavat uudet työpaikat vähentäisivät työpaikkoja muilla alueilla.

70 Vastaajan mukaan ilmeistä arviointivirhettä ei ole mitenkään näytetty toteen.

71 Lisäksi asiasta vastuussa olevat kansalliset viranomaiset ovat nimenomaisesti asettaneet tuen myöntämisen ehdoksi sen, että hankkeella luodaan tosiasiallisesti 1 800 työpaikkaa.

72 Vastaaja toteaa väliintulijan tukemana, ettei se väite pidä mitenkään paikkaansa, jonka mukaan riidanalaisella hankkeella aikaansaatavat uudet työpaikat vähentäisivät työpaikkoja muilla yhteisön alueilla, koska jokaisella alueellisella tuella välttämättä parannetaan tuen vastaanottavan alueen suhteellista asemaa verrattuna muihin alueisiin. Sitä paitsi tämä väite perustuu siihen virheelliseen olettamaan, että Hualonin tuotannolla korvattaisiin muiden yhteisössä toimivien valmistajien tuotanto, eikä tuontia.

73 Väliintulija toteaa, ettei työpaikkojen lukumäärää voida arvioida yhteisössä toimivien yritysten toteuttamien vastaavanlaisten investointien perusteella, koska yhteisössä ei ole täysin tähän kokoluokkaan kuuluvaa tehdasta ja toisaalta koska kyseiset tuotteet ja toteutettavat tuotantomenetelmät ovat erilaisia.

74 Väliintulija väittää, että vaikka riidanalaisella hankkeella luotavien työpaikkojen määrä osoittautuisi kanteen kohteena olevassa päätöksessä ilmoitettua pienemmäksi, päätökseen sisältyvät johtopäätökset ovat kuitenkin soveltuvin osin päteviä, koska välillisten työpaikkojen lukumäärä ja rakennustöiden määrä eivät välttämättä vähene samassa suhteessa, toiseksi työpaikkojen lukumäärä on joka tapauksessa merkittävä Pohjois-Irlannille ja kolmanneksi tukea maksetaan tehtaan kussakin kehitysvaiheessa vain, jos uusia työpaikkoja luodaan.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

75 Sen selvittämiseksi, täyttääkö riidanalainen hanke perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätyt edellytykset poikkeuksen myöntämiseksi, vastaaja on todennut, että kyseisellä alueella on vakava työttömyysongelma (Belfastin pohjoisen kaupunginosan asukkaista 24 prosenttia on työttömiä, joista 56 prosenttia on ollut työttömänä yli vuoden, ja noin 30 prosenttia miehistä on työttöminä; Belfastin läntisen kaupunginosan asukkaista 28,5 prosenttia on työttömiä, joista 64 prosenttia on ollut työttömänä yli vuoden, ja noin 35 prosenttia miehistä on työttöminä). Vastaaja on todennut sitten, että suunnitellulla investoinnilla aikaansaatavilla 1 800 välittömällä työpaikalla työllistettäisiin 10,8 prosenttia Belfastin pohjoisessa ja läntisessä kaupunginosassa asuvista työttömistä (tiedonannon 29 kohta). Vastaaja on lisäksi todennut, että hankkeen odotetaan luovan välillisesti 500 muuta työpaikkaa paikallisen talouden hyväksi (30 kohta) ja arvioinut, että hankkeella saattaisi olla elvyttävä vaikutus alueella, joka tuskin houkuttelee investointeja (31 kohta).

76 Kantajat eivät kiistä sitä, että riidanalainen tuki on tarkoitettu kyseisen alueen taloudellisen kehityksen edistämistä varten eivätkä sitä, että tällä alueella on vakava työttömyysongelma. Ne toteavat ainoastaan, että riidanalaisella hankkeella luotaisiin vain 950—1 050 työpaikkaa 1 800 työpaikan sijasta. Kantajat esittävät tältä osin ainoastaan keskimääräisen tuntipalkan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja tietyissä Aasian valtioissa sekä Hualonin ja kolmen eurooppalaisen yrityksen vuosituotannon työntekijää kohti. Nämä seikat koskevat yhtä Hualonin tuotantokustannustekijää samoin kuin Hualonin tuottavuutta, mutta ne eivät koske välittömästi hankkeella saavutettavien työpaikkojen lukumäärää. Kantajat eivät tämän vuoksi ole näyttäneet toteen sitä, että hankkeella aikaansaatavien uusien työpaikkojen lukumäärää arvioitaessa olisi tehty ilmeinen arviointivirhe, eivätkä sitä, että tällainen virhe voisi horjuttaa vastaajan päätelmien paikkansapitävyyttä.

77 Sillä seikalla, jota ei sitä paitsi ole näytetty toteen esillä olevassa asiassa, että hankkeella, jolle on myönnetty alueellista tukea, luodaan uusia työpaikkoja, mutta vaarannetaan samanaikaisesti työpaikat yhteisön muilla alueilla, ei voida sellaisenaan perustella tuen hyväksymistä koskevan päätöksen kumoamista.

78 Edellä esitetyn perusteella väite siitä, että arvio riidanalaisella hankkeella luotavien työpaikkojen lukumäärästä olisi virheellinen, ei ole perusteltu.

B — *Arviointi riidanalaisen hankkeen vaikutuksista liikakapasiteettiin*

79 Kantajat väittävät, että vastaaja on arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti,

— kun se on väittänyt, etteivät Hualonin valmistamat kankaat kilpaile muiden yhteisön valmistajien valmistamien kankaiden kanssa ja etteivät ne lisää liikakapasiteettia;

— kun se on lisäksi tarkastellut kyseisten tuotteiden markkinoita puutteellisesti;

— kun se on arvioinut tulevaa kysyntää virheellisten seikkojen perusteella.

1. Hualonin ja muiden yhteisön valmistajien välinen kilpailu

80 Kantajat väittävät, ettei Hualonin tulevalla tuotannolla korvata tuontia tuotantokapasiteettia lisäämättä, ne esittävät epäilyjä siitä, että Hualon valmistaisi yksinomaan heikompilaatuisia kankaita, väittävät, ettei vastaaja ole huolellisesti määrittänyt käsitteitä "heikompilaatuinen" ja "korkealaatuinen" sekä väittävät, ettei vastaaja ole ottanut huomioon sitä merkittävää asemaa, joka yhteisön valmistajilla on nyt ja lähitulevaisuudessa heikompilaatuisten tuotteiden valmistuksessa ja että ilman- ja vedenpaineella toimivia kutomakoneita käytetään sekä heikompilaatuisten että korkealaatuisten kankaiden valmistukseen.

81 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi näitä eri kohtia erikseen ja se aloittaa selvittämisen määritelmästä, jonka vastaaja on antanut ilmaisulle heikompilaatuiset kankaat.

Heikompilaatuisten ja korkealaatuisten kankaiden välinen ero

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

82 Kantajat väittävät, ettei vastaaja ole määritellyt heikompilaatuisten ja korkealaatuisten tuotteiden välistä eroa, vaikka tällä käsitteellä on ensisijaisen tärkeä merkitys kanteen kohteena olevassa päätöksessä.

83 Tiedonannon 18 kohdassa mainitusta, painoa koskevasta edellytyksestä (200 grammaa neliömetriä kohden) kantajat toteavat, että suuri osa sellaisista tuotteista, joita perinteisesti pidetään tuotteina, joilla on korkea jalostusarvo, painaa vähemmän. Vaikka 80 prosenttia naisille tai lapsille suunnatuille vaatetusmarkkinoille tarkoitetuista tuotteista painaa vähemmän, ei niitä kuitenkaan luokitella massatuotteiksi ja toisaalta vuori- ja anorakkikankaat, joiden vastaaja on todennut tiedonannon 43 kohdassa kuuluvan niille markkinoille, joilla Hualon tulevaisuudessa toimii, voidaan luokitella tuotteiksi, joilla on korkea jalostusarvo siitä huolimatta, että ne painavat vähemmän kuin 200 grammaa neliömetriä kohden. Kantajat väittävät myös, että 96 prosenttia vaatetuskankaista painaa vähemmän kuin 200 grammaa neliömetriä kohden.

84 Kantajat viittaavat tiedonannon 43 kohdassa mainittuun edellytykseen ja arvioivat, että riidanalaisella investoinnilla on hyvin vakavia vaikutuksia yhteisön tuotantoon. Tämä kohta kuuluu seuraavasti: "Hualon valmistaa peruskankaita, joita on tarkoitus värjätä, viimeistellä ja painaa sekä käyttää muun muassa jakkupukujen, miesten pukujen ja muiden pukujen vuorikankaisiin, leninkeihin, paitapuseroihin ja anorakkeihin. Yhteisön valmistajat ovat keskittyneet valmistamaan tiuhemmin kudottuja ja parempilaatuisia kankaita, joista valmistetaan muun muassa hiihtoasuja ja vedenpitäviä mikrokuitutakkeja". Jakkupukujen, miesten pukujen ja muiden pukujen vuorikankaat samoin kuin leninki-, paitapusero- ja anorakkikankaat vastaavat 80—90:tä prosenttia yhteisön yritysten tuotannosta; nämä valmistavat niitä sekä ilman- ja vedenpaineella toimivilla kutomakoneilla että piikeillä tai luodeilla toimivilla kutomakoneilla. Toisaalta näillä tuotteilla voi tietyissä tapauksissa olla alhainen jalostusarvo ja muissa tapauksissa korkea jalostusarvo.

85 Kantajien mukaan yhteisön valmistajat toimivat sekä kankaiden valmistuksessa että riidanalaisen hankkeen ensimmäiseen vaiheeseen kuuluvassa viimeistelyssä samalla alalla, jolla Hualonin on suunniteltu toimivan.

86 Vastaaja toteaa, ettei sen perustelujen pätevyys edellytä matemaattisen tarkkojen arviointiperusteiden esittämistä, koska sellaiset arviointiperusteet, joiden perusteella voidaan erottaa laajat suuntaviivat, ovat riittäviä. Heikompilaatuisia kankaita ei voida vastaajan mukaan erottaa korkealaatuisista tuotteista ainoastaan yhden erotteluperusteen avulla. Päätös perustuu useisiin arviointiperusteisiin, joiden perusteella voidaan arvioida, ovatko tuotteet korkea- vai heikompilaatuisia, muun muassa sillä perusteella, valmistetaanko niitä suurissa vai pienissä erissä, minkä suuruinen jalostusarvo niillä on ja erityisesti erityyppisten kutomakoneiden käytön joustavuusasteen perusteella.

87 Vastaaja viittaa Observatoire européen du textile et de l'habillementin ja Fitzpatrick Associatesin julkaisemaan teokseen "Textiles, habillement, chaussures et cuir", *Panorama de l'industrie communautaire 1994*, ja toteaa, että tuotantoprosessin joustavuus on tärkein arviointiperuste, koska korkealaatuisia tuotteita valmistetaan pienissä erissä ja lyhyemmän ajan kuluessa kuin heikompilaatuisia tuotteita. Tämän vuoksi kanteen kohteena olevassa päätöksessä erotetaan toisistaan paineella toimivat kutomakoneet ja piikeillä tai luodeilla toimivat kutomakoneet, jotta voitaisiin arvioida sellaisia kankaita koskevan tuotantokapasiteetin mahdollinen kehitys, joita Hualon aikoo valmistaa, ottaen huomioon, että paineella toimivat kutomakoneet ovat jäykempiä ja vähemmän kannattavia pienten erien valmistuksessa.

88 Vastaaja toteaa, ettei se ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, ettei riidanalainen hanke vaikuta merkittävästi yhteisössä olemassa olevaan tuotantokapasiteettiin.

89 Kantajien mukaan se vastaajan väite, jonka mukaan ei ole olemassa yhtä ainoaa arviointiperustetta, jonka perusteella voitaisiin luokitella mikä tahansa tuotanto joko korkealaatuiseksi tai heikompilaatuiseksi kankaaksi, on ristiriidassa kanteen kohteena olevan päätöksen kanssa, jossa nimenomaisesti todetaan, että "tuotteiden markkinat ovat erilaiset".

90 Väliintulijan mukaan korkealaatuisten tuotteiden markkinat voidaan erottaa heikompilaatuisten tuotteiden markkinoista neljän toisiaan tukevan seikan perusteella, joita ovat: tuotteiden tyyppi, kysynnän ja tarjonnan luonne, tavarantoimittajat ja kuluttajat ja kilpailukykyyn liittyvät seikat.

91 Pienissä erissä valmistetut tuotteet, joilla on korkea jalostusarvo, ovat korkealaatuisia tuotteita, kun taas suurissa erissä valmistetut tuotteet, joilla on alhainen jalostusarvo, ovat heikompilaatuisia tuotteita. Päätöksessä ei viitata kankaan painoon siksi, että nämä kaksi kankaiden laatua voitaisiin erottaa toisistaan, vaan siksi, että siinä selostetaan väliintulijan esittämää kuvausta Hualonin tulevasta tuotannosta.

92 Heikompilaatuisten kankaiden kysynnän hintajousto on erityisen suuri, mutta se on vakaampaa, kun taas korkealaatuisten kankaiden kysynnän hintajousto on pienempi, mutta kysyntä on vaihtelevampaa, koska se on sidoksissa muotiin.

93 Päätöksestä käy epäsuorasti ilmi, että korkealaatuiset tuotteet toimitetaan lähes suoraan vähittäismyyntiportaassa toimiville vaatteidenvalmistajille, kun taas heikompilaatuiset tuotteet toimitetaan sellaisille yhteisön tekstiilinvalmistajille, jotka keskittyvät enenevässä määrin kankaiden viimeistelyn viimeisiin vaiheisiin. Väliintulija viittaa erityiskirjallisuuteen (Scheffer, M.: "Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers", Textile Outlook International, Textile Intelligence Limited, tammikuu 1994), ja toteaa, että suurin osa peruskankaiden tuonnista tapahtuu siten, että yhteisön valmistajat, jotka haluavat jalostaa näitä kankaita ja käyttää hyväkseen ulkoista jalostusmenettelyä, ostavat ne.

94 Kantajat toteavat, ettei riidanalaisessa päätöksessä ole tehty tällaista markkina-analyysiä, vaan se on tältä osin sekava. Niiden väite perustuu juuri tähän.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

95 Päätöksessä täsmennetään, että "[Hualonin] tuotanto suuntautuu yksinomaan tekstiilimarkkinoiden heikompilaatuisten tuotteiden osa-alueeseen eli sellaisiin sarjatuotantokankaisiin, joilla on alhainen jalostusarvo ja joiden tiheys on enintään 200 grammaa neliömetriä kohden" (tiedonannon 21 kohta). Päätöksessä toistetaan Yhdistyneen kuningaskunnan huomautukset toteamalla, että kyseessä ovat "sarjatuotantona alhaisin kuluin valmistetut" tekstiilit (tiedonannon 11 ja 16 kohta), jotka kuuluvat sellaiselle markkinoiden osa-alueelle, "jolle on tyypillistä voimakas hintakilpailu" (16 kohta).

96 Tämän tuotannon erottamiseksi yhteisön valmistajien tuotannosta päätöksessä todetaan, että yhteisön valmistajat ovat keskittyneet valmistamaan "korkealaatuisia tuotteita, joiden hintajousto on pienempi" (tiedonannon 42 kohta), erityisesti "tiheämpikuteisia ja parempilaatuisia kankaita, joiden rakenne, laskeutuminen ja koostumus ovat ensiluokkaiset" (43 kohta), eli "erikoistuotteita, joilla on korkea jalostusarvo" (45 kohta).

97 Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan soveltamisen kannalta vastaajan esittämät arviointiperusteet ovat asianmukaiset. Heikompilaatuisten ja korkealaatuisten kankaiden välistä erottelua näytetään sitä paitsi pidettävän alalla riittävän asianmukaisena markkinoiden analysoimiseksi (ks. edellä kohdassa 87 mainittu teos "Textiles, habillement, chaussures et cuir", *Panorama de l'industrie communautaire 1994*, jossa mainitaan "sarjatuotannossa valmistetut tuotteet", joiden kanssa kehitysmaissa valmistetut tuotteet kilpailevat voimakkaasti (s. 14-1) tai "vakiotuotteet" (s. 14-7) ja "korkealaatuiset tuotteet" (s. 14-7) tai "laadultaan ensiluokkaiset tuotteet, jotka on suunnattu tarkoin määritetyille markkinoille" (s. 14-1), "laadultaan ensiluokkaiset tuotteet" (s. 14-6), joiden "hintajousto on pienempi ja joita ei voida valmistaa sarjatuotannolla kuten vakiotuotteita" (s. 14-7); Scheffer mainitsee edellä

93 kohdassa mainitussa artikkelissaan "Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers" (s. 105 ja 114) "perusominaisuudet" ja "perustuotteet").

98 Vastaajan ei siis voida väittää jättäneen määrittämättä niitä arviointiperusteita, joiden avulla voidaan erottaa toisistaan korkealaatuiset ja heikompilaatuiset tuotteet.

99 Väite on siis hylättävä.

Korvaako Hualonin tuotanto muualta tulevan tuonnin

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

100 Kantajat kiistävät väitteen, jonka mukaan Hualonin tuleva tuotanto korvaisi tuonnin lisäämättä samalla tuotantokapasiteettia siitä syystä, että Hualonin tuotanto on tarkoitus keskittää ainoastaan sellaiselle markkinoiden osa-alueelle — sarjatuotantokankaat, joilla on alhainen jalostusarvo — jolle kyseiset tuotteet tuotaisiin kolmansista maista Hualonin tuotannon puuttuessa.

101 Toisin kuin vastaaja väittää, yhteisön tuotannossa ei kantajien mukaan olla luopumassa asteittain heikompilaatuisten tuotteiden valmistamisesta ja siirtämässä sitä yhteisöstä kolmansiin maihin. Kantajat viittaavat kahteen Observatoire européen du textile et de l'habillementin julkaisemaan artikkeliin (Prudhommeaux, M.-J.: "L'industrie de l'habillement: entre délocalisation et Sentier", 1994, osa III, nro 2, Observatoire européen du textile et de l'habillement, Scheffer, M.: "The Changing Map of European Textiles", Production and Sourcing Strategies and Clothing

Firms, 1994, s. 81 ja 82, Observatoire européen du textile et de l'habillement) ja väittävät, että tämä siirtymisilmiö ei koske varsinaista tekstiilialaa vaan lähinnä vaatetusteollisuutta.

102 Kantajat väittävät, ettei Hualon myöskään pysty korvaamaan tuontia, koska se ei ole elinkelpoinen eikä siksi kilpailukykyinen verrattuna sellaisten kolmansien maiden tuottajiin, joissa on alhaiset palkat. Esimerkiksi polyamidi- tai polyesterikankaan valmistukseen käytettävät palkkakustannukset ovat metriä kohden 0,31 Yhdysvaltain dollaria (USD), kun ne ovat Indonesiassa 0,013 USD ja Vietnamissa 0,011 USD.

103 Kantajat väittävät, että kanteen kohteena oleva tuki olisi pitänyt kieltää, koska riidanalainen investointi lisää mitä todennäköisimmin tuntuvasti liikatuotantoa, mikä kielletään komission antamissa tekstiiliteollisuuden tukia koskevissa ohjeissa (vuoden 1971 heinäkuun tiedonanto ja vuoden 1977 kirje). Lisäksi tuen kohteena oleva investointi lisää kyseisen alueen riippuvuutta tekstiilialasta edellä kohdassa 34 mainitun, Retex-ohjelmaan kuuluvan tavoitteen vastaisesti, kun tekstiili- ja vaatetusalan työpaikat vastaavat siellä jo 25:tä prosenttia kaikista tehdastyöpaikoista. Nämä tekstiilialan ohjeet velvoittavat kantajien mukaan komissiota näyttämään erittäin perustellusti toteen, että riidanalainen investointi ei lisää liikakapasiteettia.

104 Vastaajalla ei ole missään tapauksessa toimivaltaa hyväksyä jotakin tukea pelkästään markkinoiden tietynlaisen kehityksen perusteella eikä hyväksyä sellaista tukea, jonka seurauksena on nimenomaan niiden olettamusten toteutuminen, joihin tuen hyväksyminen perustui. Joka tapauksessa vaikka osoittautuisi todeksi, että kyseinen yhteisön tuotanto on vähenemässä kolmansien maiden tuotannon eduksi, riidanalainen tuki pitäisi sitä suuremmalla syyllä kieltää tällaisen kehityksen vuoksi. Heikompilaatuisia tuotteita valmistavat yhteisön valmistajat joutuisivat kil-

pailemaan sekä näistä maista peräisin olevien tuotteiden että Hualonin valmistamien tuotteiden kanssa, mikä pahentaisi tälläkin hetkellä liiallisen tarjonnan ja kysynnän välistä epätasapainoa Euroopan markkinoilla.

105 Vastaajan mukaan kanteen kohteena oleva päätös on täysin yhteensopiva vuoden 1971 tiedonannossa ja vuoden 1977 kirjeessä annettujen ohjeiden kanssa. Retex-ohjelma ei liity esillä olevaan asiaan, koska tekstiili- ja vaatetusalan työpaikkojen osuus on Pohjois-Irlannissa vain 4,5 prosenttia. Elinkelpoisuuden tutkiminen ei ole välttämätöntä sen arvioimiseksi, voidaanko investointituki hyväksyä. Sitä paitsi kantajien esittämät, kankaan neliömetriä kohden Yhdistyneessä kuningaskunnassa maksettavia palkkakuluja koskevat tilastot sisältävät keskiarvoja ja niissä esitetyt luvut koskevat vanhanaikaisia tuotantolaitteita, eikä niissä oteta huomioon Hualonin tehtaan erityisasemaa Pohjois-Irlannissa. Kantajat eivät ole myöskään näyttäneet toteen ilmeistä arviointivirhettä, joka olisi ollut ratkaiseva kanteen kohteena olevan päätöksen kannalta.

106 Väliintulija toteaa, että vaikka kyseistä tukea ei toteutettaisi ja vaikka Hualonin tehdasta ei avattaisi Pohjois-Irlannissa, yhteisön tehtaat tullaan sulkemaan Aasiassa olevien valmistajien aiheuttaman paineen vuoksi. Yhteisössä sijaitsevan tekstiiliteollisuuden piirissä lakkautettujen työpaikkojen kasvava määrä osoittaa, että tällainen kehitys on meneillään. Kyseisten tuotteiden tuonti on kasvanut [vuonna 1991 AMF 2 -tuotteiden (puuvillakankaat) osalta 40 prosenttia ja AMF 35 -tuotteiden (epäyhtenäiset keinokuitukankaat) osalta 25 prosenttia, mikä tarkoittaa 68 prosentin kasvua vuodesta 1985]. Tämä kehitys jatkuu (4,3 prosentin suuruinen kasvu vuosien 1990 ja 1992 välillä), kun taas kolmansien maiden viejät eivät käytä vielä kokonaan niiden kauppakiintiöitä, ja nämä kiintiöt poistettaneen Uruguayn kierroksen aikana tehtyjen sopimusten jälkeen.

107 Väliintulija viittaa edellä kohdassa 87 mainittuun teokseen "Textiles, habillement, chaussures et cuir", *Panorama de l'industrie du textile et de l'habillement 1994* ja väittää, että yhteisön valmistajat ovat vastanneet alhaisemmista tuotantokustannuksista hyötyvien tuottajien taholta tulevaan kilpailuun siirtymällä valmistamaan laadultaan ensiluokkaisia tuotteita.

108 Tätä kehitystä tukee väliintulijan mukaan myös se, että yhteisössä käytetään prosenttimääräisesti vähän uusia ilman- ja vedenpaineella toimivia kutomakoneita.

109 Väliintulijan mukaan Hualonin hanke poikkeaa kuvatunlaisesta kehityksestä. Hualon aikoo kilpailla Aasiasta peräisin olevien, alhaisilla tuotantokustannuksilla valmistettujen tuotteiden kanssa, kuitenkin voittoa tuottaen.

110 Edellä esitetty johtaa väliintulijan mukaan siihen, että Hualonin tuotteet kilpailevat pääasiallisesti vain tuontituotteiden kanssa. Vaikka onkin totta, että se, että Hualon käyttää uusia kutomakoneita, lisää liikakapasiteettia, tällä ei kuitenkaan ole mitään vaikutusta rakenteelliseen liikakapasiteettiin vuoden 1977 kirjeessä tarkoitetulla tavalla. Kyseinen kirje koskee sitä, että kutomakoneita käytetään tappiollisesti, jotta voitaisiin kattaa osa kiinteistä kuluista, kun kutomakoneiden omistajat eivät kykene kokoamaan tarvittavaa pääomaa näiden laitteiden vaihtamiseksi uusiin ja tuottaviin koneisiin. Tilanne on tällainen lukuisien yhteisössä käytettävien ilman- tai vedenpaineella toimivien kutomakoneiden osalta ja useimpien sellaisten piikeillä tai luodeilla toimivien kutomakoneiden osalta, joilla valmistetaan heikompilaatuisia kankaita.

111 Väliintulija katsoo, että vaikka kyseisellä tuella on haitallisia vaikutuksia sellaisille kutomakoneille, joiden käyttö ei nykyisin ole kannattavaa, tällaisten rakenteellista liikakapasiteettia aiheuttavien kutomakoneiden käytöstä joka tapauksessa luovutaan, kyseisen tuen vaikutuksista riippumatta. Ainoa pitkän tähtäimen ratkaisu yhteisön liikakapasiteettia koskevaan ongelmaan on korvata rakenteellinen liikakapasiteetti sellaisella kilpailukapasiteetilla, joka ei tule olemaan uhattuna korkealaatuisten tuotteiden osalta.

112 Retex-ohjelmaa koskeva väite ei liity asiaan, koska kyseinen ohjelma koskee yhteisön tukiohjelmia eikä valtion tukia.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

113 Vastaaja on viitannut päätöksessään nimenomaisesti vuoden 1971 tiedonantoon ja vuoden 1977 kirjeeseen. Näissä asiakirjoissa kielletään tuet, jotka lisäävät tuotannon liikakapasiteettia sellaisilla aloilla, joilla on liikatuotantoa, ja niissä esitetään tätä periaatetta koskevat soveltamisperusteet.

114 Ensiksikin vuoden 1977 kirjeen liitteessä todetaan, että liikakapasiteetin käsitteen osalta on otettava huomioon riittävän eriytyneet alasektorit. Esillä olevassa asiassa vastaaja on keskittynyt analyysissään heikompilaatuisten kankaiden alasektoriin.

115 Toiseksi vuoden 1977 kirjeen liitteessä todetaan, että sen arvioimiseksi, minkälaisia vaikutuksia jollakin tuella on liikakapasiteettiin, on otettava huomioon kilpailunedellytysten ennakoitavissa oleva kehitys. On siis tutkittava, otetaanko kanteen kohteena olevassa päätöksessä huomioon kilpailunedellytysten ennakoitavissa oleva kehitys.

116 Yhteisön valmistajien markkina-aseman arvioimiseksi vastaaja on olettanut, että heikompilaatuiset kankaat valmistetaan pääasiallisesti ilman- tai vedenpaineella toimivilla kutomakoneilla. Päätöksestä käy ilmi, että heikompilaatuisten kankaiden ankaran hintakilpailun vuoksi se, että yhteisön valmistajat suosivat tätä tuotantotapaa pikemminkin kuin jotain toista tapaa, johtuu niiden markkina-asemastrategiasta (tiedonannon 42 kohta). Päätös perustuu asiantuntijan toimittamiin lukuihin, joista käy ilmi, että Aasiassa käytettävien paineella toimivien kutomakoneiden prosentuaalinen osuus eroaa suuresti yhteisössä käytettävien vastaavien kutomakoneiden osuudesta ja päätöksessä todetaan, että "yhteisön tekstiiliteollisuudessa suositaan piikeillä tai luodeilla toimivia kutomakoneita — — paineella toimivien kutomakoneiden sijaan"; tämän "osoittaa se, että kutomakoneita vaihdetaan yhteisön ulkopuolella toimivien tekstiilinvalmistajien taholta tulevan hintakilpailun vuoksi" (tiedonannon 42 ja 44 kohta). Päätöksen mukaan yhteisön

valmistajat luopuvat usein heikompilaatuisten tuotteiden valmistuksesta keskittyäkseen valmistamaan korkealaatuisia tuotteita (tiedonannon 43 kohta), koska heikompilaatuisten kankaiden valmistus siirretään usein kolmansiin maihin, joissa palkkakulut ovat alhaisempia (tiedonannon 36, 45 ja 47 kohta). GATT-sopimuksessa määrätty määrällisten rajoitusten poistaminen lisännee tuontia vielä entisestään (47 kohta). Lopuksi päätöksessä todetaan, että yhteisössä pyritään vähentämään tuotantokapasiteettia (48 ja 49 kohta), ja esitetään tietoja kulutuksen kehityksestä (50 ja 52 kohta). Vastaaja on todennut tämän analyysin perusteella, että Hualonin tuotannolla korvattaisiin lähinnä tuontia eikä niinkään lisättäisi tuotantokapasiteettia.

117 Tämä analyysi ei ole ristiriidassa kantajien esittämän erikoiskirjallisuuden kanssa. Vaikka edellä 101 kohdassa mainitussa, Prudhommeaux'in kirjoittamassa artikkelissa todetaan vaatetusteollisuuden siirtyminen sellaisiin maihin, joissa palkat ovat alhaisia, siinä ei mainita mitään seikkoja, joiden perusteella tämä ilmiö ei koskisi heikompilaatuisia kankaita. Edellä kohdassa 101 mainittu Schefferin kirjoittama artikkeli "The Changing Map of European Textiles" ei myöskään tue kantajien näkemystä, vaan päinvastoin. Kyseisessä artikkelissa käsitellään tekstiilituotannon siirtymistä koskevaa kysymystä. Kirjoittaja yhdistää vaatetusteollisuuden ja kankaiden valmistuksen toisiinsa todetessaan, että vaatteiden tuotantoyksikön menestyminen riippuu palveluiden ja tavaranhankintamahdollisuuksien olemassaolosta paikallisella tasolla ja tekninen kehitys huomioon ottaen myös koulutetusta työvoimasta. Hän toteaa vielä, että tietyt valmistajat hankkivat kolmansista maista (eli yhteisön ulkopuolisista maista) peräisin olevia kankaita ja täydentävät yhteisössä tapahtuvaa tuotantoaan tuomalla heikompilaatuisia tuotteita, joita ei pystytä valmistamaan kilpailukykyisesti niiden kulujen vuoksi, joista yhteisössä toimivat valmistajat joutuvat vastaamaan. Kirjoittaja toteaa myös olevan mahdollista, että värjäys ja viimeistelyvaiheet siirretään tulevaisuudessa sellaisiin maihin, joiden ympäristönsuojelua koskeva lainsäädäntö on vähemmän rajoittavaa. Kirjoittaja arvioi mitä etua yhteisön vaatteidenvalmistaja, joka siirtää tuotantonsa sekä alihankinta- ja hankintalähteensä yhteisön ulkopuolelle, saa siitä, että se käyttää paikallista (eli yhteisön ulkopuolista) kankaiden valmistajaa. Kirjoittaja toteaa, että tiettyjen etujen vuoksi kankaat kannattaa hankkia paikalliselta kankaiden valmistajalta tai perustaa tehtaat johonkin pääasiallisista vaatteiden valmistusmaista.

118 Muut oikeudenkäyntiasiakirjoissa mainitut erikoisartikkelit (edellä 87 kohdassa mainittu artikkeli "Textiles, habillement, chaussures et cuir", *Panorama de l'industrie communautaire 1994*; edellä 93 kohdassa mainittu artikkeli Scheffer, M.: "Internationalisation of Production by EC Textile and Clothing Manufacturers"; Sri Ram Khanna: "Trends in US and EU Textile and Clothing Imports", Textile Outlook International, Textile Intelligence Limited, marraskuu 1994) ovat varovaisia ja monivivahteisia, mutta näyttävät pikemminkin tukevan vastaajan näkemystä kuin puhuvan sitä vastaan.

119 Tästä syystä vastaaja on arvioinut kilpailunedellytysten ennakoitavissa olevaa kehitystä asianmukaisesti. Kantajat eivät ole näyttäneet riittävällä varmuudella toteen, että asiassa olisi tehty tosiseikkoihin perustuvia virheitä, mikä asettaisi vastaajan arvion ja siihen perustuvat johtopäätökset kyseenalaisiksi.

120 Vastaaja on katsonut hankkeen elinkelpoisuuden osalta, ettei ole syytä kiistää Yhdistyneen kuningaskunnan toteamusta, jonka mukaan hanke oli elinkelpoinen, koska tuen vastaanottava yksityinen yritys vastaa yli 60-prosenttisesti investoinnin aiheuttamista kuluista, ja se vastaa hankkeen toteuttamiseen liittyvistä riskeistä (tiedonannon 63 kohta). Vastaaja on perustellusti jättänyt arvioimatta tätä kysymystä tarkemmin, koska oli selvää, että hanke on elinkelpoinen ja yritys kilpailukykyinen, koska konserni, johon tuen vastaanottava yritys kuuluu, toimii sellaisissa Kaakkois-Aasian maissa, joissa palkkakulut ovat alhaiset. Vastaaja saattoi siis kaikella todennäköisyydellä ennakoida yrityksen merkittävien investointien perusteella Pohjois-Irlannissa, että hankkeella oli taloudellisia etuja verrattuna Aasiassa tapahtuvaan tuotantoon tai että hanke olisi ainakin elinkelpoinen.

121 Vastaaja ei ole myöskään ylittänyt harkintavaltaansa hyväksyessään tuen, jolla on ilmeisesti Retex-ohjelmalle määriteltyjen tavoitteiden vastaisia vaikutuksia. Tuen tavoitteena ei ole estää sellaista tekstiilialasta riippuvaista aluetta, jolla on lisäksi suuria taloudellisia ja sosiaalisia vaikeuksia, parantamasta asemaansa saamalla tukea, vaikka tuen vaikutuksena olisi entistä suurempi alakohtainen riippuvuus,

erityisesti, koska tuen kohteena olevan investoinnin on sallittava muiden investointien houkutteleminen alueelle. Jos, kuten kantajat antavat ymmärtää, Retex-ohjelmasta seuraisi, että tekstiilialan tuen myöntäminen olisi kiellettyä kyseisen alueen muista taloudellisista erityisominaisuuksista huolimatta, tämä ohjelma heikentäisi Pohjois-Irlannin taloudellista asemaa, kun taas sen tavoitteena on päinvastoin vahvistaa ohjelman kohteina olevien alueiden taloudellista asemaa. Tästä syystä Retex-ohjelma ei voi sellaisenaan saada aikaan sitä, että riidanalainen tuki olisi lainvastainen.

122 Edellä esitetystä seuraa, että kyseinen väite on hylättävä.

Hualonin tuotanto

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

123 Kantajat väittävät, ettei Hualonin tuotanto rajoitu heikompilaatuisten kankaiden valmistukseen, kuten tiedonannon 21 ja 43 kohdassa on väitetty. Hualonin puheenjohtaja on ilmoittanut 13.11.1994 BBC:lle antamassaan haastattelussa, että Hualonin tarkoituksena on valmistaa korkealaatuisia kankaita.

124 Vastaaja väittää väliintulijan tukemana, että Hualon on virallisesti kiistänyt tämän ilmoituksen.

125 Väliintulija toteaa, että Hualon valmistaa ainoastaan sarjatuotannolla valmistettuja tuotteita, joiden jalostusarvo on alhainen.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

126 Kanteen kohteena olevassa päätöksessä myönnetään tukea heikompilaatuisten kankaiden tuotantotehtaan perustamista varten, ja nämä kankaat on ennalta määritelty päätöksessä (ks. edellä 95 ja 96 kohta).

127 Väite perustuu siihen olettamaan, ettei Hualon valmista ainoastaan heikompilaatuisia kankaita. Tämä olettama perustuu pääasiallisesti Hualonin puheenjohtajan päätöksen tekemisen jälkeen antamaan ilmoitukseen.

128 Pelkästään väite siitä, että yhtä tuen hyväksymisestä tehtyä päätöstä koskevista edellytyksistä ei ole noudatettu, ei voi asettaa kyseenalaiseksi tämän päätöksen lainmukaisuutta. Jos tuen vastaanottava yritys poikkeaa hyväksymisedellytyksistä, jäsenvaltion velvollisuus on valvoa, että päätöstä noudatetaan asianmukaisesti, ja komission asiana on arvioida, onko tuki vaadittava palautettavaksi (asia C-294/90, British Aerospace ja Rover v. komissio, tuomio 4.2.1992, Kok. 1992, s. I-493, 11 kohta).

Yhteisön valmistajien asema heikompilaatuisten kankaiden osalta

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

129 Kantajat väittävät, ettei vastaaja ole ottanut huomioon yhteisön valmistajien vahvaa asemaa heikompilaatuisten tuotteiden osalta. Kuitenkin yli 80 prosenttia yhteisössä valmistetuista AMF 35 -luokkaan kuuluvista kankaista painaa vähemmän kuin

200 grammaa neliömetriä kohden ja jos tarkastellaan vain Hualonin ilmoittamia kangastyyppejä, prosentuaalinen osuus on runsaasti yli 90.

130 Jos oletettaisiin, kuten vastaaja arvioi, että kutomakoneiden tyyppi on asianmukainen peruste valmistettavan kankaan tyypin arvioimiseksi, vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon yhteisössä käytettyjen ilman- ja vedenpaineella toimivien kutomakoneiden määrä samoin kuin niiden keskimääräinen käyttöikä, eikä niinkään uusien kutomakoneiden asentamisesta aiheutuneita kuluja. Lisäksi vastaaja on myös virheellisesti ottanut huomioon villatuotteiden valmistukseen tarkoitetut kutomakoneet. Euroopassa on kuitenkin merkittävä villateollisuus, jossa käytetään yksinomaan luodeilla toimivia kutomakoneita. Vastaajan olisi pitänyt tarkastella arviossaan ainoastaan sellaisia kankaita, joiden markkinoihin riidanalaisella tuella vaikutetaan, eli polyesteri-, polyamidi-, puuvilla- tai puuvillasekoitekankaita. Kun yhteisössä käyttöön otettujen luodeilla toimivien kutomakoneiden määrästä vähennetään villatuotteiden kudontaan käytettävät kutomakoneet, tullaan siihen tulokseen, että vuonna 1991 29,9 prosenttia uusista kutomakoneista toimi ilman- tai vedenpaineella ja vuonna 1992 niiden osuus oli 32,5 prosenttia. Nämä osuudet ovat vuoden 1989 osalta 38,4 prosenttia ja vuoden 1991 osalta 40,7 prosenttia, jos otetaan huomioon se, että yhteisössä on toteutettu merkittäviä investointeja ilman- tai vedenpaineella toimiviin kutomakoneisiin vastaajan mainitsemia vuosia (1991 ja 1992) edeltävinä vuosina, erityisesti vuosina 1989 ja 1990. Tämä kehitys osoittaa kantajien mukaan, että yhteisön valmistajat ovat voimakkaasti mukana heikompilaatuisten tuotteiden alalla. Vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon tämä seikka, koska se oli välttämätön niiden vaikutusten arvioimiseksi, joita riidanalaisella investoinnilla on kilpailuun. Kantajat esittävät lisäksi AIUFFASS:iin kuuluvien yritysten parissa Euroopan yhteisöjen kahdeksassa pääasiallisessa valmistajavaltiossa tehdyn tiedustelun tulokset, joista käy ilmi, että noin 50 prosenttia AMF 35- ja AMF 36 -luokkiin kuuluvien kankaiden kudontaan käytetyistä koneista toimi ilman- tai vedenpaineella.

131 Kantajien mukaan myös komission esittämän laskutavan ja lukujen perusteella päädytään siihen johtopäätökseen, että Hualonin investoinnilla on huomattavia vaikutuksia yhteisön teollisuuteen.

132 Kantajat vetoavat lopuksi tiedonannon 44 kohtaan, jossa todetaan seuraavasti: "FIIT täsmentää, että 29 prosenttia Euroopan yhteisössä käytettävistä sukkulattomista kutomakoneista toimi ilman- tai vedenpaineella vuonna 1992, kun niiden osuus vuonna 1991 oli 24 prosenttia; Aasiassa vastaavat luvut olivat vuonna 1991 74 prosenttia ja vuonna 1992 69 prosenttia". Kantajien mukaan nämä luvut osoittavat päinvastaisen tilanteen kuin se näkemys, jonka mukaan yhteisön valmistajat luopuvat asteittain heikompilaatuisten kankaiden tuotannosta ja alkavat valmistaa sen sijaan korkealaatuisia tuotteita.

133 Vastaaja ei kiistä sitä, että yhteisön tekstiiliteollisuudessa valmistetaan paljon heikompilaatuisia tuotteita, mutta se muistuttaa, että tuettava investointi ei vaikuta merkittävästi Euroopan tuotantokapasiteetin kehitykseen. Komissio on tehnyt päätöksensä markkinoiden kehityksen perusteella, jolle on luonteenomaista, että muut yhteisön valmistajat luopuvat asteittain heikompilaatuisten tuotteiden valmistamisesta, jonka korvaavat kolmansien maiden valmistajat, ja Euroopan valmistajat keskittyvät yhä enenevässä määrin valmistamaan korkealaatuisia tuotteita, joten tuen kohteena oleva investointi ei siis vaikuta merkittävästi Euroopassa olemassa olevaan tuotantokapasiteettiin.

134 Alan ennakoitavissa olevan kehityksen asianmukaisin arviointiperuste on käyttöön otettavien uusien kutomakoneiden määrä eikä yhteisössä käytettävien ilman- tai vedenpaineella toimivien kutomakoneiden määrä ja keskimääräinen käyttöikä, joita kantajat ovat ehdottaneet.

135 Tiedonannon 44 kohdassa esitetyt luvut eivät mitenkään osoita, että yhteisössä valmistettaisiin entistä enemmän heikompilaatuisia tuotteita, vaan että heikompilaatuisten kankaiden valmistukseen soveltuvia kutomakoneita on prosentuaalisesti selvästi vähemmän kuin Aasiassa.

136 Väliintulijan mukaan vastaaja on perustellusti ottanut laskuissaan huomioon myös villatuotteiden valmistukseen tarkoitetut kutomakoneet, koska Japani, Yhdysvallat ja Kiina ovat myös huomattavia villa- tai pääosin villaa sisältävien kankaiden valmistajia.

137 Kantajat kiistävät väliintulokirjelmää koskevissa huomautuksissaan sen, että yhteisön valmistajat käyttäisivät tappiollisesti vanhentuneita kutomakoneita. Kantajien mukaan väliintulijoiden esittämästä Kurt Salmon Associatesin kertomuksesta käy ilmi, että kaikki kyseisten valmistajien käyttämät kutomakoneet on uusittu. Lisäksi on kannattavaa valmistaa heikompilaatuisia tuotteita piikeillä tai luodeilla toimivilla kutomakoneilla ja korkealaatuisia tuotteita paineella toimivilla kutomakoneilla.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

138 Päätös perustuu arviointiin tuen kohteena olevan hankkeen vaikutuksista markkinoiden ennakoitavissa olevaan kehitykseen.

139 Edellä olevista 117—119 kohdasta käy ilmi, etteivät kantajat ole näyttäneet toteen sitä, että vastaajan arvio markkinoiden kehityksestä tulevaisuudessa olisi virheellinen, eivätkä sitä, että yhteisön valmistajilla olisi jatkuvasti huomattava asema Hualonin tavoittelemilla markkinoilla.

140 Toisin kuin kantajat väittävät, päätöksestä käy ilmi, että vastaaja on ottanut huomioon yhteisön valmistajien tulevan markkina-aseman heikompilaatuisten tuotteiden osalta, mutta se on todennut, että niiden markkina-asema tulee olemaan heikko (tiedonannon 53 ja 55—57 kohta).

141 Kantajat eivät myöskään ole näyttäneet toteen, että vastaajan käyttämä laskutapa yhteisön valmistajien tulevan markkina-aseman arvioimiseksi heikompilaatuisten tuotteiden osalta oli selvästi virheellinen. Kantajat ovat ainoastaan todenneet, että olisi ollut suotavampaa selvittää käytössä olevien kutomakoneiden määrä ja käyttöikä, koska vastaajan käyttämän tavan perusteella ei voida ennakoida valmistajan tekemää valintaa sen käyttämien kutomakoneiden käyttöiän lopussa eikä sen avulla voida arvioida yhteisön valmistajien tulevaa markkina-asemaa kyseisellä markkina-alalla.

142 Edellä esitetyn perusteella väite on hylättävä.

Erityyppisten kutomakoneiden käyttö

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

143 Kantajat väittävät, ettei vastaaja ole selvittänyt, voidaanko paineella toimivilla kutomakoneilla valmistaa korkealaatuisia tuotteita, joiden valmistukseen yhteisön valmistajat ovat riidanalaisen päätöksen mukaan erikoistuneet.

144 On hyvin yleistä ja kannattavaa valmistaa korkealaatuisia tuotteita ilman- tai vedenpaineella toimivilla kutomakoneilla, ja yritykset valitsevat laitteet toimintastrategiansa perusteella. Käytettävän kutomakoneen ja valmistettujen kankaiden välillä ei ole kantajien mukaan selvää yhteyttä. Alan asiantuntijat ovat heidän mukaansa yleisesti todenneet, että vedenpaineella toimivat kutomakoneet soveltuvat muita koneita paremmin naisten valmisvaatteisiin tarkoitettujen polyesterikankaiden kuten krepin valmistukseen samoin kuin sellaisten teknisten tuotteiden, esimerkiksi ilmatyynyjen, valmistukseen, joilla on korkea jalostusarvo. Kantajat mainitsevat esimerkkinä kaksi yhtiötä, jotka valmistavat paineella toimivilla kutomakoneilla tuotteita, joilla on korkea jalostusarvo. Kantajat toteavat lopuksi, että Korean tasavallassa, jossa tekstiilialan yritykset vaihtavat tuotantonsa vähitellen

sellaisten tuotteiden valmistukseen, joilla on korkea jalostusarvo, koska niihin kohdistuu esimerkiksi Indonesiasta ja Thaimaasta yhä voimakkaampaa kilpailua, noin 75 prosenttia vuonna 1994 käyttöön otetuista, uusista sukkulattomista kutomakoneista toimi paineella eikä piikeillä tai luodeilla.

145 Vastaaja toteaa, ettei se ole katsonut puhtaasti teknisten vaan taloudellista kannattavuutta koskevien seikkojen perusteella, että heikompilaatuisia tuotteita valmistetaan pääasiassa piikeillä tai luodeilla toimivilla kutomakoneilla.

146 Vastaaja katsoo, että koska paineella toimivat kutomakoneet ovat kaikkein kannattavimpia heikompilaatuisten tuotteiden valmistuksessa ja ottaen toisaalta huomioon suunniteltujen investointien tekniset ominaispiirteet, oli kohtuullista arvioida, että tuen kohteena oleva investointi aiotaan suunnata heikompilaatuisten tuotteiden sarjatuotantoon, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat vahvistaneet ilmoituksessaan.

147 Väliintulija esittää vastaajan tueksi Kurt Salmon Associatesin kertomuksen, jossa käsitellään erityyppisten kutomakoneiden ominaispiirteitä, etuja ja haittoja.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

148 Kantajien väitteet, joilla pyritään pääosin näyttämään toteen, että on tavanomaista ja tuottavaa valmistaa korkealaatuisia tuotteita paineella toimivilla kutomakoneilla, eivät ole ristiriidassa vastaajan sen näkemyksen kanssa, jonka mukaan heikompilaatuisia kankaita on tuottavampaa valmistaa paineella kuin piikeillä tai luodeilla toimivilla kutomakoneilla. Nämä väitteet eivät myöskään ole ristiriidassa niiden toteamusten kanssa, jotka koskevat yhteisön valmistajien taipumusta luopua heikompilaatuisten tuotteiden valmistuksesta.

149 Kantajat toteavat tämän jälkeen ainoastaan, ettei käytettävän kutomakoneen ja valmistetun kangastyypin välillä ole selvää yhteyttä, mutta ne eivät näytä tätä väitettään toteen. Ne eivät myöskään kiistä tai osoita vääriksi eri kutomakoneita koskevia teknis-taloudellisia selvityksiä, jotka sisältyvät väliintulijan esittämään Kurt Salmon Associatesin kertomukseen.

150 Kantajat eivät siis ole näyttäneet toteen, että vastaaja olisi tehnyt tosiseikkoja koskevan ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, etteivät piikeillä toimivilla kutomakoneilla valmistetut heikompilaatuiset tuotteet voi kutomakoneiden ominaispiirteiden vuoksi kilpailla sellaisten kolmansista maista tuotujen tuotteiden kanssa, jotka on valmistettu ilman- tai vedenpaineella toimivilla kutomakoneilla, ja käyttäessään tätä näkemystä perustana arviolleen kilpailunedellytysten arvioitavissa olevasta kehityksestä.

151 Edellä esitetyn perusteella väitettä ei voida hyväksyä.

2. Markkina-analyysin muut puutteet

Pelkän kudontavaiheen huomioon ottaminen

— Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

152 Kantajat väittävät, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se on perustanut arvionsa ainoastaan kudontavaiheeseen ja todennut, että Hualon on kilpailukykyinen kolmansista maista tulevan tuonnin suhteen ja että sen tuotannolla voidaan korvata tuonti, vaikka riidanalainen investointi on yhdistetty hanke, johon kuuluu värjäys (jalostaminen), kudonta ja kehruu. Kudontavaihe käsittää kuitenkin, kun koko tuotanto otetaan huomioon, keskimäärin vain 30 prosenttia kaikista

lopullisen tuotteen kuluista, kun taas kehruun osuus kuluista on, kun koko tuotanto otetaan huomioon, keskimäärin 30 prosenttia ja jalostamisen osuus 40 prosenttia.

153 Vastaaja toteaa väliintulijan tukemana, ettei se ole ottanut huomioon ainoastaan kudontavaihetta osoittaakseen, että Hualon on kilpailukykyinen kolmansista maista tuotujen tuotteiden suhteen.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

154 Väittäessään, ettei vastaaja ole ottanut huomioon kudonnan lisäksi muita tuotantovaiheita arvioidessaan Hualonin kilpailukykyä kolmansissa maissa oleviin kilpailijoihin verrattuna, kantajat asettavat itse asiassa Hualonin kilpailukyvyn kyseenalaiseksi.

155 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin, että edellä 120 kohdassa esitettyjen syiden vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

Ainoastaan sen ajankohdan huomioon ottaminen, jolloin Hualon toimii maksimikapasiteetillaan

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

156 Kantajat väittävät vielä, että vastaaja on ottanut huomioon ainoastaan tilanteen, jolloin Hualonin toimii maksimikapasiteetillaan eli vastaajan mukaan vuosien 2000 ja 2003 välisenä aikana (tiedonannon 40 kohta) tai vuosien 1998 ja 1999 välisenä

aikana (tiedonannon 36 kohta) ja ettei vastaaja ole ottanut huomioon Hualonin seuraavien seitsemän, kahdeksan tai yhdeksän vuoden aikana harjoittamaa toimintaa.

157 Se, että vastaaja on arvioinut tuen kohteena olevan hankkeen vaikutuksia tulevaisuudessa, ei oikeuta arvioimaan sen vaikutuksia sen hetken perusteella, jolloin Hualonin tuotanto on huipussaan; näin on erityisesti siitä syystä, että tämä hetki on kaukana tulevaisuudessa ja koska riidanalainen päätös koskee ainoastaan kudontaa, joka Hualonin on tarkoitus aloittaa erittäin pian.

158 Kantajat väittävät, että kun otetaan huomioon myönnetyn tuen merkitys ja niiden kankaiden suuri määrä, jotka investoinnin avulla voidaan valmistaa tulevien seitsemän, kahdeksan tai yhdeksän vuoden aikana, ei ole epäilystäkään siitä, että tuki aiheuttaa tuntuvaa vahinkoa yhteisössä toimiville yrityksille, jotka harjoittavat kyseisenä ajankohtana samoja toimintoja kuin Hualon.

159 Vastaaja toteaa väliintulijan tukemana, että se on asianmukaisesti ottanut huomioon investoinnin ja markkinoiden asteittaisen kehityksen, vaikkakin se on pitkäaikaisvaikutuksia arvioidessaan tarkastellut yksityiskohtaisemmin vaihetta, jolloin Hualonin tuotantokapasiteetti olisi maksimissaan. Vastaaja esittää tästä näyttönä tiedonannon 56 kohdan ensimmäisen lauseen, jossa se vertaa investoinnin ja yhteisön tekstiilialan asteittaista kehitystä (siinä ennustetaan, että Hualon korvaa "kokonaan tai osittain laitteiden vanhentuneisuudesta ja siirrosta johtuvan kapasiteetin vähenemisen").

160 Väliintulija lisää, että koska tekstiilimarkkinat ovat erittäin herkkiä vaihteluille, niiden arvioimiseksi vuoden 1977 kirjeessä edellytetyllä tavalla tulevaisuudessa on tutkittava pitkän ajan kuluessa kehitystä ja kokonaistuotantoa markkinoilla. Tämän vuoksi on otettava huomioon Hualonin asema sen ollessa täydessä toiminnassa eikä tilannetta silloin, kun sen on alussa vastattava toiminnan perustamiskuluista.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

161 Vastaajan mainitsemasta tiedonannon 56 kohdasta samoin kuin sen 62 kohdasta, jossa mainitaan meneillään olevat muutokset ja mahdollisuus, että yhteisön valmistajat joutuvat poistumaan markkinoilta riidanalaisen tuen vuoksi, käy ilmi, että vastaaja on ottanut huomioon tilanteen, joka saattaa tulla kyseeseen riidanalaisen hankkeen toteuttamisen alun ja Hualonin maksimikapasiteetin saavuttamisen välisenä aikana.

162 Väite ei siis ole perusteltu ja se on tästä syystä hylättävä.

Ainoastaan AMF 2- ja AMF 35 -luokkien huomioon ottaminen

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

163 Kantajat väittävät, ettei vastaaja ole ottanut huomioon AMF 3 -luokan tuotteita (epäyhtenäisistä keinokuiduista valmistetut kankaat), vaan ainoastaan AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvat tuotteet. Hualon valmistaa kuitenkin puuvilla- ja puuvillasekoitekankaita (puuvilla/polyesteri), jotka kuuluvat AMF 2- tai AMF 3 -luokkaan sekoitteessa olevan puuvillan ja polyesterin suhteellisen osuuden mukaan.

164 Kun markkina-analyysissä otetaan huomioon AMF 3 -luokka, ilmenee, että sellaisten tuotteiden, joita Hualon aikoo valmistaa, kysyntä on laskussa; AMF 3 -luokkaan kuuluvien kankaiden kysyntä on laskenut 23 prosenttia vuosien 1990 ja 1994 välisenä aikana. Jättäessään ottamatta huomioon AMF 3 -luokkaan kuuluvat kankaat, vastaaja on analysoinut tuen kohteena olevien tuotteiden markkinoita täysin riittämättömästi.

165 Vastaajan mukaan ei voida katsoa, että kehitys olisi erilaista, jos AMF 3 -luokka otettaisiin mukaan analyysiin.

166 Väliintulija viittaa Hualonin toimittamien 34 näyte-erän analyysiin, josta kävi ilmi, ettei yksikään näistä eristä kuulunut AMF 3 -luokkaan, ja se väittää, ettei Hualon valmista tähän luokkaan kuuluvia kankaita. Väliintulija vetoaa Kurt Salmon Associatesin kertomukseen sen tueksi, että AMF 3 -tuotteiden markkinoilla on joka tapauksessa täysin samat ominaispiirteet kuin AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden markkinoilla. Näillä markkinoilla on ensiluokkaisia tuotteita ja heikompilaatuisia tuotteita, rakenteellista liikatuotantoa, yhteisössä tapahtuva tuotanto on laskussa, ja tuonti valtaa markkinoita yhä enemmän. Väliintulija toteaa suullisessa käsittelyssä 8.7.1996 esittämässään asiakirjassa, joka on jaettu asianosaisille suullisen käsittelyn alussa, että vuosien 1988 ja 1993 välisenä aikana AMF 3 -luokkaan kuuluvien tuotteiden tuonti on noussut 31 prosentista 54 prosenttiin (AMF 2 -luokkaan kuuluvien tuotteiden osalta 35 prosentista 44 prosenttiin ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden osalta 16 prosentista 28 prosenttiin), samalla kun yhteisön tuotanto on vähentynyt 24,6 prosentilla (AMF 2 -luokkaan kuuluvien kankaiden osuus on 8,5 prosenttia ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien kankaiden osuus 18,7 prosenttia). Yhteisöön tapahtuvan tuonnin markkinaosuus oli vuonna 1995 56 prosenttia (AMF 2 -luokkaan kuuluvien kankaiden osuus oli 46 prosenttia ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien kankaiden osuus 38 prosenttia). Tästä syystä erottelulla AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden sekä AMF 3 -tuotteiden välillä ei ole merkitystä arvioitaessa markkinoiden ennakoitavissa olevaa kehitystä.

167 Kantajat vastaavat, etteivät Hualonin toimittamat näyte-erät mitenkään takaa sitä, mitä Hualonin tuotanto tulee olemaan tulevaisuudessa.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

168 Kantajat eivät ole riitauttaneet suullisessa käsittelyssä kanteen tutkittavaksi ottamista eivätkä väliintulijan juuri ennen suullisen käsittelyn alkua esittämän asiakirjan sisältöä. Tässä asiakirjassa todetaan kuitenkin, että AMF 3 -luokkaan kuuluvien kankaiden markkinoiden kehitys on samansuuntaista kuin AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien kankaiden markkinoilla, mikä tarkoittaa yhteisössä tapahtuvan tuotannon vähentymistä ja vastaavan tuonnin kasvua. Jos oletetaan, että Hualonin tuotannolla korvataan tuonti eikä kilpailla muiden yhteisön valmistajien

kanssa, vähentynyt kysyntä ei ole ristiriidassa kanteen kohteena olevien päätelmien kanssa vaan vahvistaa niitä. Vähentynyt kysyntä heikentää yhteisön valmistajien markkina-asemaa ja suosii siis sellaista tuontia, joka Hualonin tuotannolla nimenomaisesti pyritään korvaamaan. Näin ollen tämä väite voi menestyä ainoastaan, jos osoitetaan, että analyysi, jonka mukaan Hualonin tuotannolla korvataan tuonti, on virheellinen. Kantajat eivät kuitenkaan ole näyttäneet toteen, että tämä analyysi olisi virheellinen (ks. edellä 117—119 kohta).

169 Edellä esitetyn perusteella väitettä ei voida hyväksyä.

3. AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden kysyntää koskevat ennusteet

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut

170 Kantajien mukaan tiedonannon 52 kohdassa esitetyt ennusteet, joiden mukaan AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden kysyntä tulee kasvamaan samoin kuin 57 kohdassa esitetty toteamus, jonka mukaan kulutuskehitykseen voidaan vastata lähes yksinomaan lisääntyneellä tuonnilla, eivät ole vakuuttavia.

171 On paljon todennäköisempää, että AMF 2- ja AMF 35 (ja AMF 3-) -luokkaan kuuluvien tuotteiden kysyntä vähenee, koska vaatetusteollisuutta, jota varten kyseiset tuotteet on tarkoitettu, siirretään muualle; tämän osoittavat tietyt tiedonannon 50 kohdassa esitetyt luvut. Näillä ennusteilla ei kuitenkaan missään tapauksessa voida perustella riidanalaisesta investoinnista aiheutuvia huomattavia kilpailunrajoituksia.

172 Vastaaja katsoo, että oli täysin asianmukaista ottaa huomioon toissijaisena arviointiperusteena kysynnän kehitys arvioitaessa niitä vaikutuksia, joita riidanalaisella tuella on kilpailuun. Vastaaja väittää, ettei se ole päätellyt, että ainoastaan tämä seikka oikeuttaisi investoinnista aiheutuvan kilpailunrajoituksen.

173 Lisäksi kantajien vastineen liitteessä esitetyt luvut osoittavat, että AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden kysyntä on nousussa.

174 Lopuksi vastaaja väittää, että kantajat kiistävät ainoastaan yleisellä tasolla vastaajan ennusteiden paikkansapitävyyden, esittämättä seikkoja, joiden vuoksi ennusteita voitaisiin epäillä.

175 Väliintulija täsmentää, että riidanalaisessa päätöksessä mainitut 0,75 prosenttia ja 2 prosenttia suuruiset kysynnän kasvuasteet koskevat yhteisöön päätyneiden tuotteiden kokonaiskulutusta eivätkä AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien kankaiden kysyntää, joka on vähentynyt ensin mainittujen kankaiden osalta 4 prosenttia ja toiseksi mainittujen osalta 7 prosenttia, koska yhä suurempi määrä valmisvaatteista valmistetaan yhteisön ulkopuolelta peräisin olevista kankaista. Väliintulija korostaa, että Hualonin tuloa väheneville markkinoille on arvioitava laajemmin suhteessa tuonnin kasvusuuntaukseen, joka Hualonilla on tarkoituksena muuttaa käänteiseksi.

176 Kantajat kiistävät sen, että päätöksessä mainitut luvut koskisivat nimenomaan AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvia kankaita eivätkä lopputuotteita ja ne tekevät väliintulijan väitteistä sen johtopäätöksen, että Hualonin tuotanto haittaisi olemassa olevan kapasiteetin kehitystä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

177 Kuten edellä 168 kohdassa on todettu, mahdollisen kysynnän laskun vaikutuksia on arvioitava ottamalla huomioon se lähtökohtainen olettama, jota kantajat eivät ole kiistäneet, että tuonti, joka Hualonin on tarkoitus korvata omalla tuotannollaan, on kasvanut. Tältä osin vähentynyt kysyntä tukee riidanalaisessa päätöksessä esitettyä; päätöksessä tarkastellaan kysyntää nimenomaan suhteessa tuonnin kasvuun (ks. edellä 168 kohta).

178 Koska kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että vastaajan arvio siitä, että Hualonin tuotannolla korvataan tuonti, olisi virheellinen, väitettä ei voida hyväksyä siinäkään tapauksessa, että päätöksessä mainitut kysyntää koskevat luvut olisivat epätarkkoja. Tästä syystä väite on hylättävä.

179 Edellä esitetystä seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että vastaaja olisi tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan markkina-analyysissään tai kysyntää koskevassa arviossaan hankkeen vaikutuksia kilpailunedellytyksiin ja liikatuotantoon.

Päätelmä

180 Kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että vastaaja olisi perusteettomasti hyväksynyt EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan nojalla riidanalaisen tuen. Tämän vuoksi kanne on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

181 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet vaatimuksensa ja koska komissio on vaatinut niiden velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kantajat velvoitetaan korvaamaan niille aiheutuneiden kulujensa lisäksi myös komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan; tästä syystä on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja yhteisvastuullisesti komission oikeudenkäyntikuluista.

3) Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Garciá-Valdecasas Lenaerts Tiili

Azizi Moura Ramos

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä joulukuuta 1996.

H. Jung
kirjaaja

R. García-Valdecasas
laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ... II - 2174

Riidan perustana olevat tosiseikat ... II - 2176

Oikeudenkäyntimenettely ... II - 2179

Asianosaisten vaatimukset ... II - 2180

Kanteen tutkittavaksi ottaminen ... II - 2181

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ... II - 2181

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2186

1. Perustamissopimuksen 173 artiklan viidennessä kohdassa määrätty kanteen nostamista koskeva määräaika ... II - 2186

2. Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt tutkittavaksi ottamista koskevat edellytykset ... II - 2187

Kanteen perusteltavuus ... II - 2189

Yleistä ... II - 2189

Tosiseikkojen ilmeisen virheellistä arviointia koskeva kanneperuste ... II - 2191

A — Työpaikkojen lukumäärän arvioiminen ... II - 2191

1. Työpaikkojen lukumäärää koskevan arvioinnin virheellisyydestä tehdyn väitteen tutkittavaksi ottaminen ... II - 2192

2. Työpaikkojen lukumäärän virheellistä arviointia koskevan väitteen perusteltavuus ... II - 2192

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ... II - 2192

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2194

B — Arviointi riidanalaisen hankkeen vaikutuksista liikakapasiteettiin ... II - 2195

1. Hualonin ja muiden yhteisön valmistajien välinen kilpailu ... II - 2196

Heikompilaatuisten ja korkealaatuisten kankaiden välinen ero ... II - 2196

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ... II - 2196

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2200

Korvaako Hualonin tuotanto muualta tulevan tuonnin ... II - 2201

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ... II - 2201

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2205

Hualonin tuotanto ..... II - 2208

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2208

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2209

Yhteisön valmistajien asema heikompilaatuisten kankaiden osalta ..... II - 2209

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2209

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2212

Erityyppisten kutomakoneiden käyttö ..... II - 2213

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2213

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2214

2. Markkina-analyysin muut puutteet ..... II - 2215

Pelkän kudontavaiheen huomioon ottaminen ..... II - 2215

— Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2215

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2216

Ainoastaan sen ajankohdan huomioon ottaminen, jolloin Hualon toimii maksimikapasiteetillaan ..... II - 2216

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2216

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2218

Ainoastaan AMF 2- ja AMF 35 -luokkien huomioon ottaminen ..... II - 2218

— Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2218

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ... II - 2219

3. AMF 2- ja AMF 35 -luokkaan kuuluvien tuotteiden kysyntää koskevat ennusteet II - 2220

Asianosaisten ja väliintulijan väitteet ja niiden perustelut ..... II - 2220

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 2222

Päätelmä ..... II - 2222

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 2223